

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola LVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

ab hoc carnali carcere deductus nimium intrare cupiet: quòd antè summa diligentia præuiderit choros, obuiis suscipientes manibus animam, ad deducendum in cubiculum regis, æternis fruituram gaudiis. Perpetuumque laudis carmen decantabit, in præsentia sui sponsi dicens: Benedic anima mea Dominum: & omnia opera eius, in omni loco dominationis eius benedic anima mea Dominum. *Psalm. 102.* Viuas, valeas & floreas virgo nobilissima in Christo.

EPISTOLA LVIII.

Pauline

DVM feruentis Cancrì igneus sol sidus ascendit, & nimio, diurnoque calore arida tellus imbres expectat: sic tua, pater optime, in refrigerium magni amoris, sitiens in meo pectore voluntas, tuæ beatitudinis diu desiderabat literas: iterum, atque iterum per singula horarum momenta æstuans hoc reuoluebat elogium. Quando venient desiderati mei dulcissimi apices? quando videam signa salutis dilectissimi mei? Quando mihi Ausoniæ nobilitatis pagina optati prosperitatem ostendet amici? ut videam, si aliqua fœderatæ in Christo amicitia, in illius pectore maneat memoria: si Albini sui nomen stilo charitatis in cordis arcano reconditum habeat; sicut suauissimum PAULINI patris nomen perpetua dilectione in corde filij æternis viget literis inscriptum.

Ecce venit, ecce venit paternæ pietatis pagina, quam diu desiderabam, omni melle palato meo dulcior, omni obryzo oculis honorabilior. Hanc lætus ambabus accipiebam manibus, & toto amplectebam pectore: suspensus, quid mihi de meo nuntiaret Paulino: solutisq; sigillis, audis

Psal. 50.

oculorum obtutibus, per singulas lineas iter aperui, desiderabilemque optatæ salutis sospitatem patris agnoscens; in illis mox singulis literarum apicibus, oscula libabam: totaque me Domino Christo, in gratiarum effudi actiones, cens: Auditui meo dabis gaudium, & lætitiã, & exultabunt ossa humiliata.

Et quia antè humiliatus fui in tristitia, nunc exaltatus sum in lætitiã. Et si quid pleno charitatis modio superadi potuisset, cumularem utique primam dilectionis plenitudinem, noua abundantia lætitiæ. Nouit itaque, quicquid que mellifluo charitatis iaculo vulnera, omni fauo dulcora in corde accipiet, non me autumnali frigore. flaccet uerborum folia, in huius chartulæ exaggerare gremium: sed de uiuo veritatis fonte, ad irrigandos veræ flores dilectionis, hæc prona pectoris mei dextera haurire: quatenus mei magni amoris stillicidium tuis infunderem uisceribus.

Plurima mihi de sanctissimo tui cordis epithalamio, in rifluo nectare exundantia protulisti exempla, ut ueritas RISTOTELICVM illud in te uideam impleri prouerbia, qui acutissimas perihermeniarum scriptitans argumentationes, dicitur in mente calamus tinxisse.

Matth. 13.

Te uerò agnosco de æterno charitatis thesauro auenter noua proferre, & uetera, & in fide fraterni amoris nam tinxisse pietatis. Tuum uerò sanctissimum cor est repromissionis, sapientiæ melle manans, & suauissimi charitatis luce redundans, in qua uerus, & gloriosus Salomon, uirtutum gemmis templum pulchræ habitationis maiestatis construxit; non calce, flamma periturum, sed æterna pace permansurum. In quo sancta sanctorum summo, & uero Pontifici soli Christo peruia, non semel in æterno, sed semper in æternum. Ibi arca sapientiæ, & duorum

Hebr. 3

tabulæ testamentorum. Et hæc omnia Cherubin in multitudine tegunt scientiæ. Horum subter alas diuina populis oracula respondent, & flumina viuentis aquæ ad salutem sitientibus salient æternam. Quò, qui sitiât, de aridis terrarum ignorantia partibus veniat, & bibat. *Ioann. 4.*

Quid in tam affluenti tui cordis thesauro non inuenitur? cuius habitator ille agnoscitur esse, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ absconditi: qui habet clauem Dauid; aperit, & nemo claudit; claudit, & nemo aperit. Qui vel ad profectum aliorum perpetuæ linguam eloquentiæ charitatis clauem aperit, & quæ vult in arcano pectoris tui thesauro clauem sapientiæ claudit. *Colos. 2. Apoc. 3.*

Hæc sanctissima somniantis Iacob scala, per quam cœlifereta septenis spiritalium charismatum gradibus piâ penetrare solet intelligentiâ: & iterum, ad ædificationem subiecti sibi populi fraterni amoris passibus descendit; vt fiat doctor Ecclesiasticus diuinæ contemplationis cum Maria compos, & iterum cum Martha Dominicæ mensæ conuiuia sedulæ administrationis sollicitus. *Gen. 28. Luc. 10. Ioan. 12.*

His duabus alis Sanctorum animæ cum magna meritum gloria ad cœlestis regni beatitudinem quotidie feruntur. His etiam seculi huius procellosos gurgites transeunt nauigio, & ad portum perpetuæ quietis cum virtutum mercimoniis peruenient.

Sed vereor, quod sine maximo cordis dolore non dico, me vltius in hac vita tuæ beatitudinis faciem non visurum. quia in via diuisionis iter agimus laboriosum, & per vallem lacrymabilem ad incertum properamus finem; & citò fragilis caro, vnde sumpta est, reuertetur: & omnis decor illius vrente percussa vento flaccescet, & ibit homo *Psal. 103. Iob. 27.*

in domum æternitatis suæ. Et circa eum stabunt in domo plangentes; & spiritus reuertetur ad Dominum, qui dicit illi.

Vbi tunc illecebræ carnalium delectationum? vbi vularis pompæ superba ambitio? Nonne hæc omnia vultu fumus ventosis procellarum in aërem dispersus gustibus euanescent? Et quantò plus quislibet hæc vana delectabilia amabit in mundo, tantò magis ea, æterno presentatus iudici odio habuerit. Beatus, qui necessitate vertit in voluntatem; & ea, Christi amore compunctus voluntariè amiserit, quæ debita cogente morte amissurus erit.

Hæc, meæ miseriam memor, lacrymosis dictavi querelis; non vt te, quod opus non est, ex meis corrigeres dictis; sed vt mecum me ex meis plangeres iniquitatibus; & perscipientem in regione longinqua omni in immundicie peccatis, tuis, ô sanctissime adiutor, precibus subleuares, & paternæ pietatis epulas diu periclitantem reduceres.

Adhæsit itaque oculo cordis mei puluis cogitationum iniquarum: vt summum beatitudinis bonum nec videre nec amare perfectè valeat. Si viderem, vtique amarem; sed à te, qui spiritum ab eo consolationis accepisti, qui vult omnes homines saluos fieri, assiduæ orationis suffragia flagito: quatenus æternæ pietatis medicus collirio suæ misericordiæ inungat oculum; iniquis obæcatum cupiditatibus: vt verum perpetuæ bonitatis lumen videre valeat, & amare, quod videat.

Memento mitissimam Samaritani mentem, qui vulneratum, omniq; præsidio destitutum, oleo & vino fouebat, pietatis fascia ligauit, leuauit in iumentum, duxit in stabulum; duos pro eo dedit denarios, vt curaretur. Quid hæc pietate mitius, quid hoc exemplo salubrius? Ecce cre-

Luc. 15.

2. Tim. 2.

Luc. 10.

ator omnium in precium se ipsum tradidit hominum, vt eos liberaret, quos creauit. Fateor me vnum ex illis, quos redemit. sed dum alienæ auidus pulcritudinis Chananitidas ex paterno tabernaculo perrexi videre, lupi me vesperini inuenerunt, rapuerunt, lacerauerunt, vulneratum dereliquerunt. Tandem aliquando diuina præueniente gratia, in memet reuersus, dixi: Surgam, & ibo ad patrem Luc. 15. meum, teque, mitissime pastor, in hoc iter, sicut prædixi, ductorem te posco.

Potuit igitur idem Lazari soluere vincula, qui eum de Ioan. 11. monumento prodire iussit. sed vt potestatem soluendi, sanctos habere doctores demonstraret, circumstantibus dixit: Soluite eum, & finite abire. Tu vero, egregie pastor, solve, subente DEO, mortiferas mihi peccatorum catenas, vt liber, vitæq; redditus, & inter conuiuas Domini Christi in æternæ beatitudinis epulis recumbere merear.

EPISTOLA LIX.

Venerando viro Paulino † patriarchæ

† Aquileiensi.

ALBINVS SALVTEM.

ACCEPTIS sapientiæ vestræ apicibus, & charitatis muneribus per hunc, huius præsentis chartulæ gerulum, valdè gauisus, cognoscens prosperitatem vestram, & memoriam nostri, quam semper paterna pietate vt habeas in orationibus sacris supplex obsecro: memor semper benignæ deuotionis, quam Iob habuit in Iob. 1. filios suos. Salus filij, merces est patris: & laus genitoris, Prouerb. 10. filius sapiens.

Præ.

VEGAN
SII
SIV
24